

Krásou dívka obdařená, však zlá macecha tuze trápí jí,  
Sestra v loži zabořená, však ošklivá až přejde smích

Té zlé z prachbídne kratochvíle fialek se zachtělo  
Jahody a jablka rudá, dítě marné, okusiti muselo  
Za okny jen mráz a vítr, měsíc, les a bílý sníh  
Táhne děvče hustým lesem, doufá v zázrak, tu světlo zří

Na kopci tam v tichu sedí  
Dvanáct mužů - nejstarší třímá kyj  
Prosbu její vyslyší  
S pocitem hnusu, Leden postoupí svůj trůn těm ostatním

Táhne matka se svou dcerou, lesem zimním, nehostinným  
Hnány touhou, závistí a zlobou, hledat plody letních dní  
Komu však v srdci střídmost chybí, pokora a uznání  
Zhyne smrtí jak sníh bledou, když neznal lepšího jednání